

Vlaams
Parlement

vergadering **C166**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 12 maart 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van de provinciale uitleendiensten bij de dienstverlening aan socioculturele verenigingen – 1298 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de provinciale initiatieven jeugd en de provinciale uitleendiensten – 1413 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitleendienst voor kampeermateriaal – 1427 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Miranda Van Eetvelde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de Uitleendienst Kampeermateriaal voor de Jeugd (ULDK) – 1430 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het tekort aan tenten voor jeugdverenigingen – 1432 (2014-2015)	8
VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het lokaal beleid ten aanzien van maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren – 1383 (2014-2015)	19

VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van de provinciale uitleendiensten bij de dienstverlening aan socioculturele verenigingen – 1298 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de provinciale initiatieven jeugd en de provinciale uitleendiensten – 1413 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

Mevrouw An Christiaens (CD&V): Minister, ik kom inderdaad voor de eerste keer een vraag stellen in deze commissie, als niet-lid. Ik ben zelf schepen voor Jeugd in Tongeren. Ik volg de commissie dus wel, en zal misschien nog wel eens een vraag komen stellen.

Minister, u weet dat de vele initiatieven van sport-, jeugd- en socioculturele verenigingen zuurstof geven aan dorpen, steden en gemeenten, en een sociale stimulans vormen. Om de verschillende activiteiten te ondersteunen werden enkele jaren geleden op provinciaal niveau uitleendiensten uitgerold. Verenigingen kunnen daarop een beroep doen voor het uitlenen van kwalitatief materiaal – heel belangrijk – tegen een betaalbare prijs. De aanvragen nemen over heel Vlaanderen toe. In Limburg is er bijvoorbeeld een verdubbeling van het aantal aanvragen bij de provinciale uitleendienst in vier jaar. Ook in andere provincies vinden steeds meer verenigingen de weg naar de provinciale uitleendienst. Een factor die hiertoe bijdraagt is de beperking of afschaffing van de gemeentelijke uitleendiensten, door budgettaire beperkingen.

De provinciale uitleendiensten zijn ontstaan vanuit de beleidsdomeinen Jeugd en Cultuur. In de meeste provincies valt de provinciale uitleendienst daar nog onder. In Antwerpen werkt de uitleendienst binnen het autonoom provinciebedrijf, in Brussel en Limburg zijn de diensten ondergebracht bij facilitaire directies. Waar ze nog ondergebracht zijn bij het beleidsdomein Vrije Tijd, Cultuur en Jeugd, zijn het persoonsgebonden bevoegdheden. Het Vlaams regeerakkoord voorziet in de afslanking van de provincies, met daarbij de overheveling van de persoonsgebonden bevoegdheden naar het gemeentelijke of het Vlaamse niveau.

De dienstverlening van de provinciale uitleendiensten richt zich hoofdzakelijk op verenigingen uit de jeugd-, cultuur- en sportsector. Ze hopen dat ook te kunnen blijven doen. Ik heb naar de cijfers van de aanvragen verwezen, die duiden op het grote succes daarvan. Dankzij de provinciale schaal kan men werken met optimale bezettingsgraden en zinvolle investeringen, en bovendien is voor verenigingen de provinciale dienst optimaal bereikbaar.

Ik verneem dat de provincies zelf vragende partij zijn voor het behoud van die uitleendiensten en ze vragen zelfs een uitbreiding. Er worden positieve signalen opgevangen, maar toch heerst er heel grote twijfel over het voortbestaan bij de provinciale uitleendiensten en bij de verenigingen die er vaak een beroep op doen. Het is belangrijk en zeker wenselijk om hen een toekomstperspectief te bieden.

Minister, ik ga ervan uit dat u op de hoogte bent van de bezorgdheid. Welke regeling acht u, als minister bevoegd voor de vrijetijdssector, wenselijk, in het belang van de verenigingen onder de bevoegdheid Jeugd en Cultuur? Hebt u hierover al overleg gepleegd met de minister voor het binnenlands bestuur? Naar

haar zult u ongetwijfeld verwijzen. Is er al een beslissing genomen? Of wat is de timing voor de te nemen beslissing, zodat de bezorgdheid bij de provincies kan worden weggenomen?

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Voorzitter, minister, collega's, ik sluit me graag aan bij de vraag van mevrouw Christiaens, die al een duidelijk beeld heeft geschetst. Er heerst al langer bezorgdheid over de toekomst van het provinciaal jeugdbeleid. We weten ook dat er vanuit de provincie geen middelen meer zullen gaan naar jeugdbeleid. De ultieme deadline hiervoor is 1 januari 2017.

De Vlaamse Regering heeft altijd beweerd dat dit geen besparingsoperatie is, enkel een verschuiving van middelen. De afgelopen maanden zouden worden gebruikt om een inventarisatie op te maken van wat er op dit moment op de verschillende domeinen wordt gerealiseerd vanuit de provincie, ook voor Jeugd. Deze inventarisatie zou rond deze tijd afgerond moeten zijn.

In de sector is er grote ongerustheid over het voortbestaan van de provinciale uitleendienst in het bijzonder. Het zal een uitdaging zijn om voor deze voor veel jeugdverenigingen zo belangrijke uitleendienst een structurele oplossing uit te werken.

Minister, is de inventarisatie ondertussen afgerond? Hebt u al kunnen bestuderen wat de resultaten zijn op het vlak van jeugdbeleid? Hebt u een zicht op de middelen die op dit ogenblik vanuit de provincie naar jeugdbeleid gaan? Zullen deze middelen integraal behouden blijven? Hoe verloopt het verdere proces waarin zal worden bekeken welke initiatieven naar Vlaanderen gaan, dan wel naar de lokale besturen? Wordt de Vlaamse Jeugdraad bijvoorbeeld ook bij dit proces betrokken?

Meer concreet: hebt u al een zicht op wat er met de provinciale uitleendienst zal gebeuren? Is het de bedoeling deze op Vlaams niveau te organiseren of op lokaal niveau? Hoe kunt u garanderen dat deze diensten in de toekomst wel degelijk zullen blijven bestaan?

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Mevrouw Tine Soens (sp.a): Ik wil me aansluiten bij de vragen. Ik heb cijfers gekregen van de provinciale uitleendienst van West-Vlaanderen, die het nut ervan bewijzen. Het gaat in 2014 om ongeveer 13.000 ontleningen voor audiovisueel materiaal en ongeveer 17.000 ontleningen voor kunstkoffers en tentoonstellingsmateriaal. Dat zijn sprekende cijfers. Ik ben heel benieuwd wat ermee zal gebeuren, en breder met het provinciale jeugdbeleid. We zouden ongeveer in deze periode een stand van zaken krijgen. Kunt u daarover al iets zeggen?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Dat past allemaal in het proces van de interne staatshervorming. Uit vorige antwoorden hebben we al kunnen opmaken dat u wilt werken in fases: een inventarisatiefase, kijken welk beleidsniveau welke initiatieven of maatregelen zou overnemen, interprovinciaal en over de ministers heen.

We hadden ook begrepen dat u tegen de zomer zou hebben bekeken wat door wie zou worden overgenomen. We kennen de waarde van de provinciale uitleendienst, bij velen leeft dan ook de vraag wat ermee zal gebeuren.

In Het Belang van Limburg van 27 februari las ik het volgende: "Het is goedkoop, gebruiksvriendelijk, met kwalitatief materiaal. Aldus de gebruikers. Maar de uitleendienst is geen grondgebonden materie, waardoor veel verenigingen bang zijn dat de PUL verdwijnt. Ik hoorde dat minister Gatz de dienst wil behouden maar het laatste woord ligt ergens anders".

Minister, hebt u inderdaad al laten uitschijnen dat u de provinciale uitleendiensten provinciaal wilt houden? Zo ja, kunt u dan uw visie daarop geven? Is die visie een uitgemaakte zaak? Ik popel van ongeduld om uw antwoord te horen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, dames en heren, ik dank u voor deze vragen vanuit verschillende invalshoeken maar toch over hetzelfde onderwerp.

Het is inderdaad zo, mevrouw Christiaens, dat ik zaterdag in uw mooie stad te gast ben met betrekking tot een ander mogelijk provinciaal overdrachtdossier, u kunt wel raden welk.

Het is inderdaad een zaak die me na aan het hart ligt. Ik dank dus alle vraagstellers, degenen met vragen vanuit het perspectief van de uitleendienst en degenen met vragen vanuit het algemeen jeugdperspectief.

U weet dat het Vlaams regeerakkoord en de beleidsnota Binnenlands Bestuur duidelijk zijn wat betreft de verdere afslanking van de provincies. De grondgebonden bevoegdheden blijven bij de provincies, maar zij oefenen niet langer persoonsgebonden bevoegdheden uit.

Zoals u ook allen weet, is dit engagement verder uiteengezet in een Mededeling aan de Vlaamse Regering van collega Homans. In deze mededeling worden de krijtlijnen weergegeven om de overheveling te stroomlijnen. Op basis hiervan heeft het bevoegde kabinet van minister Homans de vraag gesteld aan de verschillende provincies om hun taken en bevoegdheden te inventariseren.

Eind vorige week heeft mijn kabinet de oplijsting ontvangen vanwege de Vereniging voor Provincies (VVP). Mijn kabinet en de administratie zijn volop bezig met het bekijken van deze inventaris.

Ik geef u nog even de timing voor de leden die vanuit het perspectief Jeugd gelijkaardige vragen stellen als de leden die dat vanuit het perspectief Cultuur vorige week of de week daarvoor deden. Het is de bedoeling dat de inventaris tegen het einde van deze maand rond is. In april en mei zijn er twee rondes per provincie waarin we de inventaris beoordelen: is de inventaris volledig, wat is de voorgeschiedenis van de elementen ervan, verstaan we elkaar, staat alles erin en weten we alles van elkaar dat nodig is voor een ordentelijke overdracht?

In de loop van de maand juni moet er een gemeenschappelijk afwegingskader over de provinciegrenzen heen zijn. In de zomer kan dan worden bepaald welke bevoegdheid of welk initiatief naar welke overheid gaat, de lokale of de Vlaamse.

Na het paasverlof zal ik dus de gesprekken opstarten met de gedeputeerden van Jeugd en Cultuur. Ik heb hierover al een eerste contact met hen gehad in januari. In een derde fase worden, na overleg met mijn collega-ministers – want iedere minister rijdt onder coördinatie van minister Homans zijn eigen traject maar alles komt uiteindelijk weer samen – de ontvangende overheden aangeduid, rekening houdende met het subsidiariteitsbeginsel.

De intentie van de regering is nog altijd om deze fase af te ronden voor het zomerreces. Er werd terecht opgemerkt dat er onrust bestaat op het terrein. We zijn ons daarvan bewust. Het mag dus niet te lang duren, daar ben ik het mee eens.

In deze fase kan ik nog geen uitspraken doen over welke regeling er zal worden getroffen. Wat van belang is voor de provincies en de sector is dat de overheveling gebeurt met alle bijhorende budgettaire middelen, patrimonium, personeelsleden, rechten en verplichtingen. Ik zeg u hetzelfde als wat ik aan de leden van de commissie Cultuur heb gezegd. Wij vragen in alle vriendelijkheid vanuit het kabinet aan de provincies om de provinciale budgetten van 2013, 2014 en 2015 te geven. Zo kunnen we een, naar wij hopen, rechtvaardige verevening te maken. Ik kan u zeggen dat dit niet van een leien dakje loopt, maar we werken eraan.

Mijnheer Annouri, u vroeg naar de middelen. De eerste inventaris is net binnen. Die geeft ons al een algemeen beeld van de middelen die door de provincies aan jeugdbeleid worden besteed. Zoals ik al zei, gebeurt de overheveling van taken en bevoegdheden met alle bijhorende middelen, dat is ook zo afgesproken.

Uiteraard is het een proces van overleg. Ik wil dit natuurlijk toelichten. Als een hogere overheid aan een lagere zegt dat het de bevoegdheden moet teruggeven, dan kan dat, het werd al van bij de start in 1831 mogelijk gemaakt. We proberen dat in de best mogelijke verstandhouding en in overleg verder af te werken.

Er is dus overleg met de provincies, de administraties, de sector, de steden en de gemeenten. Wij zijn volop bezig met het voeren van gesprekken en vooral met het in kaart brengen van alles wat momenteel ondersteund wordt door de provincies.

Mijn kabinet en ikzelf hebben al contacten gehad met zowel de Vlaamse als de provinciale jeugdleden. Er was immers grote bezorgdheid. Tijdens deze gesprekken is het thema al uitgebreid aan bod gekomen. Ik heb hen ervan verzekerd rekening te houden met hun kennis over het werkveld en hun bezorgdheden, met die van de volledige sector trouwens.

Ik ben mij bewust van de bezorgdheden die heersen in de provinciale uitleendiensten in het algemeen. Ik ben hierover al verschillende keren aangesproken door de bevoegde gedeputeerden. Ook de sector, die graag en intensief gebruikmaakt van de zeer goede dienstverlening van de provinciale uitleendiensten, heeft mij hier al op gewezen.

Mevrouw Soens, u noemde terecht een aantal cijfers. Ik erken dat de provinciale uitleendiensten een maatschappelijke nood lenigen. De vraag is hoe ze dat verder het beste kunnen doen. Net als voor de andere provinciale persoonsgebonden bevoegdheden heb ik me tegenover de sector geëngageerd om een goede oplossing te zoeken voor deze uitleendiensten.

De laatste vraag sluit enigszins aan bij de slotopmerking van de heer Meremans. Zoals al werd aangegeven in de vragen van zowel mevrouw Christiaens als de heer Annouri, is de beheersvorm van de uitleendiensten zeer specifiek en verschillend per provincie. Daarenboven bieden de uitleendiensten per provincie ook uiteenlopend materiaal aan. Dat gaat van tenten tot audiovisueel materiaal. Men kan ook de vraag stellen of ze in dezen wel kunnen worden bestempeld als een persoonsgebonden bevoegdheid. Mijnheer Meremans, voorlopig stel ik die vraag nog als een open vraag.

Daarom classificeer ik de uitleendiensten dan voorlopig ook als een grijze zone. Samen met mijn collega-ministers zal ik deze grijze zones uitklaren vanuit wat we dan zo mooi – mooi, maar niet zonder belang – een gemeenschappelijk afwegingskader noemen, zoals de mededeling van minister Homans stelt.

Met andere woorden, laten we elkaar geen Liesbeth noemen. (*Gelach*)

Zit er een Liesbeth in de zaal? (*Gelach*)

Ik dacht, ik heb blijkbaar een goeie verteld, maar ik wist niet waarom. (*Gelach*)

Er zijn minimalisten en maximalisten wat dit dossier betreft. Er zijn ook pragmatici. Er zijn zeker een aantal dingen waarvan men duidelijk kan stellen dat ze persoonsgebonden of grondgebonden zijn. Er zijn nu heel veel dingen die in de provincies op een heel vreemde manier aan het verschuiven zijn qua noemer, maar goed, het is zeer boeiend om dat allemaal te zien. Deze uitleendiensten zijn veeleer een soort algemene dienstverlening doorheen de provincies, en we gaan dat op een goede manier bekijken. Nogmaals echter, onze bedoeling is dat de dienstverlening zoals die inhoudelijk nu gebeurt in de diverse provincies, zou kunnen blijven voortbestaan. Anders heeft heel deze operatie ook weinig nut.

De voorzitter: Tenten, is dat nu grondgebonden? Die moet je toch aan de grond vastmaken. De vraag is ook of dat jeugdwerk of toerisme is.

Mevrouw Christiaens heeft het woord.

Mevrouw An Christiaens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw heel uitgebreide antwoord. Mijn vraag was inderdaad geïnspireerd door wat er op 26 februari is beslist in de provincieraad van Limburg, namelijk dat de provinciale uitleendienst nog zou worden uitgebreid. Die heeft dus zijn domein verbreed: tot eind februari konden enkel verenigingen aangesloten bij de sport-, jeugd- of cultuurraden lenen bij die provinciale uitleendienst. Door de beslissing van de provincieraad en de gedeputeerde die daarvoor bevoegd is, uw partijgenoot, is het actieterrein verruimd: alle erkende Limburgse verenigingen mogen nu bij de provinciale uitleendienst materiaal ontlenen.

Daarop volgde de vraag hoe dat nu zat voor de toekomst. In de beslissing staat het zo: "De invulling is een provinciale opdracht en zal dit in de toekomst ook blijven. Daar gaan wij en onze interprovinciale collega's althans van uit." De provincies werken dus toch op een bepaalde manier verder. Er werd geïnsinueerd dat dat al in overleg zou zijn: vandaar mijn vraag of er al meer duidelijkheid was over de provinciale uitleendiensten. Dat zou immers de bezorgdheden enigszins kunnen wegnemen. U hebt hier nu echter geantwoord dat u dat nu even in de grijze zone parkeert en het meeneemt in de hele bevoegdheidsverdeling, die in de zomer zal worden afgerond.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik noteer drie dingen. U erkent de bezorgdheid en de onduidelijkheid die heersen in de sector. U geeft duidelijk aan dat de middelen mee zullen worden overgeheveld, dus dat er geen besparingen zullen plaatsvinden. Ten slotte zal er vanaf juni meer duidelijkheid zijn. Dan zullen we inderdaad die grijze zone waarover u en mevrouw Christiaens het hadden, gedeeltelijk kunnen inkleuren, en duidelijkheid kunnen krijgen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Annouri, de samenvatting was uitstekend. Daar heb ik niets aan toe te voegen.

Mevrouw Christians, ik begrijp nu inderdaad bepaalde elementen van de draagwijdte van uw vraag beter. In het overleg dat we in januari hebben gehad om de gedeputeerden van Jeugd en Cultuur in te lichten over onze werkwijze,

zijn er ook veel vragen gesteld door hen. Onder meer van de gedeputeerde van Jeugd en Cultuur uit Limburg was er een vraag: wat met nieuwe initiatieven die ze nog zouden willen nemen voor 31 december 2017? Dat is de ultieme dag vóór de overdracht. Ik zou het wat raar vinden dat ik dan aan de gedeputeerden zou zeggen dat ze vooral geen nieuwe initiatieven meer mogen nemen, dat ze vooral geen nieuw beleid meer mogen voeren, dat ze vooral alles moeten gaan bevriezen zoals het nu is. Dat zal de bezorgdheid zeker niet doen afnemen.

Nu, er zijn twee manieren om het antwoord op mijn vraag te interpreteren. Er waren lopende investeringen of lopende bouwprojecten in de sectoren Cultuur en Jeugd, die ik trouwens niet nader ken. Volgens mij kunnen die nog altijd worden voortgezet. Waarom niet? Dat komt toch de mensen ten goede, zou ik zo zeggen. Men kan creatief zijn.

In Vlaams-Brabant bestond er bijvoorbeeld al een uitleendienst die ruimer gaat dan alleen de jeugd. Ik maak uit uw woorden op dat de provinciale uitleendienst in Limburg nu misschien ook op die manier uitbreidt. Dat zal niet noodzakelijk afbreuk doen aan het gemeenschappelijk afwegingskader dat we dan in juni zullen moeten hebben. Ik vind het beter dat de gedeputeerden verder beleid blijven voeren – tenslotte zijn ze daar ook voor verkozen –, dan dat er nu een bevriezing zou zijn, of erger nog, een tactiek van de verschroeiide aarde. Finaal zou daar alleen maar een rondje armworstelen tussen de overheden van overblijven, en de burger zou daar bekaaid van af komen. We doen dus voort, ieder op zijn manier, en we komen elkaar nog op het juiste moment tegen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitleendienst voor kampeermateriaal – 1427 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Miranda Van Eetvelde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de Uitleendienst Kampeermateriaal voor de Jeugd (ULDK) – 1430 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het tekort aan tenten voor jeugdverenigingen – 1432 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Mevrouw Tine Soens (sp.a): Mijn vraag gaat ook niet over toerisme, maar duidelijk over jeugd.

Minister, er bereikte me onlangs een bericht van een jeugdvereniging die teleurgesteld terugkeerde na een aanvraag ingediend te hebben om tenten te kunnen ontlenen bij de Uitleendienst voor Kampeermateriaal (ULDK). U en mijn collega's hebben dat bericht ook gekregen. Als jeugdverenigingen een aanvraag indienen, krijgen ze soms maar na een aantal maanden een antwoord, en bij velen is het antwoord negatief. Ik kom zelf uit de Chiro. Ook wij huurden elk jaar tenten van de ULDK om in de zomer op kamp te kunnen gaan. Ik heb het gelukkig zelf nooit meegemaakt dat er geen tenten meer beschikbaar waren, maar de uitleendienst zelf heeft het over een honderdtal verenigingen die elk jaar opnieuw worden teleurgesteld.

De jeugdvereniging moet dan ook noodgedwongen op zoek naar een alternatief. Dat kan heel kostelijk zijn, bijvoorbeeld als je tenten gaat huren in de privésector. Ofwel zoeken ze een kampplaats met gebouwen waar er genoeg plaats is om iedereen binnen te laten slapen. Maar een aantal maanden voor de zomer is dat quasi onmogelijk. Wij legden onze kampplaatsen altijd jaren op voorhand vast, om dergelijke toestanden niet te moeten meemaken. Een laatste optie is het kamp niet te laten plaatsvinden. Uiteraard is dat een optie die niemand verkiest, want een kamp is toch altijd het hoogtepunt van een werkjaar.

In uw beleidsnota las ik: "Ook voor de uitleendiensten van kampeermateriaal doe ik een inspanning. Tenten vormen voor jeugdverenigingen peperdure investeringen. Daarom doen veel verenigingen een beroep op de uitleendienst. Het aanbod aan seniors en patrouilletenten in deze dienst is altijd lager dan de vraag. Bovendien moeten jaarlijks versleten tenten uit dienst worden genomen. Daarom zal ik opnieuw investeren in de aankoop van seniors en patrouilletenten en zal ik ook werk maken van een betere dienstverlening, o.m. door een digitale dossierbehandeling in te voeren."

Minister, hoe ver staat u met de inspanning om meer in te zetten op de uitleendiensten voor kampeermateriaal? Zijn de nodige investeringen al gebeurd en werkt u ook aan een snellere dossierbehandeling? Dat kan misschien door middel van een digitale dossierbehandeling. Wat als bepaalde groepen geen tenten kunnen krijgen? Ze kunnen dan in eerste instantie terecht bij de uitleendienst van het leger. Maar ook dat volstaat niet, lazen we. Is er dan nog een mogelijkheid om een soort deelsysteem op te zetten met tenten van andere groepen?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik schets even het antwoord op mijn schriftelijke vraag. De ULDK had 1138 aanvragen van het jeugdwerk. 961 jeugdverenigingen kregen uiteindelijk tenten toegewezen. 133 aanvragen werden geweigerd wegens uitputting van de voorraad. Van deze aanvragen konden 41 groepen terecht bij Defensie en 10 groepen bij de uitleendienst van de provincie Vlaams-Brabant. Na doorverwijzing naar Defensie en de provinciale uitleendienst Vlaams-Brabant bleven er nog 82 aanvragen over die niet ingewilligd konden worden, wat overeenstemt met 6,88 procent.

Op Vlaams niveau weten we dat u erin geslaagd bent om het budget voor de ULDK in 2015 quasi te handhaven. Gelet op de huidige budgettaire context is dat op zich al geen sinecure. Ook hebt u in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag aangestipt dat in de begroting 2015 317.000 euro ingeschreven is om de voorraad tenten binnen de ULDK minstens op hetzelfde peil te houden. Dit jaar werd ook al effectief een bestelling van 170 dubbeldakzeilen voor patrouilletenten geplaatst. Daarnaast zal de stock in 2015 op peil worden gehouden door de aankoop van een honderdtal nieuwe seniortenten.

We weten evenwel al langer dat de voorraad van de ULDK niet volstaat om tegemoet te komen aan de vraag van jeugdverenigingen. Daarom werd in het verleden al gekeken naar een aantal alternatieven om de voorraad van de ULDK uit te breiden. Men had een protocol afgesloten met Defensie om tentenmateriaal ter beschikking te stellen aan jeugdbewegingen. Omdat tentenmaterieel uitlenen geen kerntaak is van Defensie en Defensie eveneens met besparingen kampt, vervangt Defensie momenteel haar tenten niet. Hierdoor is het aanbod vanuit Defensie ook gekrompen. Waar Defensie in 2011 nog 350 tenten ter beschikking kon stellen, kan Defensie nu nog maar 240 tenten ter beschikking stellen.

Het is dus niet ondenkbaar dat dit jaar nog meer groepen zonder tenten komen te zitten. Uit het veld bereiken mij trouwens al signalen dat de voorraad aan beschikbare tenten al uitgeput is.

Minister, erkent u dat er in 2015 een probleem kan ontstaan voor jeugdbewegingen? Welke alternatieven ziet u voor de jeugdbewegingen die niet geholpen kunnen worden door de ULDK? Spreken we dan enkel over de tenten die aangeleverd worden door Defensie en de provincie Vlaams-Brabant? In de motie bij de beleidsnota Jeugd hebben wij aan u gevraagd om realistisch te investeren in kampeermateriaal. Wij erkennen dat u in 2015 middelen vrijgemaakt hebt om die investeringen in kampeermateriaal te doen. Hoe zult u tijdens deze legislatuur op een realistische manier verder blijven investeren in het bij de ULDK beschikbare kampeermateriaal? In hoeverre pleegt u overleg met de sector over deze problematiek?

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Voorzitter, collega's, minister, tentengate. Velen van ons kregen de brief over een probleem dat al langer aansleept: het probleem van jeugdbewegingen die op zoek zijn naar tenten en daarbij soms door geen enkele instantie kunnen worden geholpen. De anderen hebben de cijfers al gegeven, onder andere mevrouw Van Eetvelde. Ik leg er nog twee naast. Volgens de Ambrassade konden er vorig jaar 64 groepen niet worden geholpen. Volgens De Morgen waren het er iets meer, rond de 80. Het is dus effectief een probleem geweest.

Minister, ik ben dan ook blij dat u meteen in actie bent geschoten. Het was positief om te lezen dat u er dit jaar 317.000 euro voor vrijmaakt. Dit geld zou dan gebruikt worden om nieuwe tenten aan te schaffen. Ik citeer: "Er zijn al dubbeldakzeilen besteld, waardoor uit roulatie gehaalde patrouilletenten toch weer uitgeleend kunnen worden, en er worden nog 100 nieuwe seniortenten besteld. Dat verhoogt, vanaf de zomervakantie van 2016, het aantal seniors die uitgeleend kunnen worden." Naar die seniortenten was er de meeste vraag.

Ondanks die positieve berichten heb ik toch nog een aantal bijkomende vragen. Om te beginnen: wat met dit jaar? Hoeveel verenigingen zullen er dit jaar geen tenten ter beschikking hebben? Kan er voor die verenigingen een tijdelijke oplossing gezocht worden, zodat we ze toch verder kunnen helpen?

U verwees verenigingen die een negatief antwoord hebben gekregen van de ULDK, door naar Defensie, maar wegens besparingen vervangt het leger zijn tenten niet meer. In 2011 stelde Defensie nog 350 tenten ter beschikking, vorig jaar waren er dat 110 minder. In 2011 kon Defensie 56 groepen uit de nood helpen, in 2014 nog slechts 41. Bent u zich bewust van het probleem bij Defensie als gevolg van de besparingen? Bent u van plan om daarover in overleg te treden met federaal minister van Defensie Vandepuut om te bekijken welke oplossingen daar mogelijk zijn?

Is de 317.000 euro die u uittrekt, voldoende om de oude tenten te vervangen en de stock op peil te houden? Een ruwe schatting leert dat er vijfhonderd extra tenten zouden moeten worden aangekocht om de stock dusdanig uit te breiden dat er aan de volledige behoefte kan worden voldaan. De vraag is of dat wenselijk is. We weten immers dat het tekort zich enkel voordoet tijdens de piekperiode van juli en augustus. Welke piste bent u van plan hierin te volgen? Kiest u ervoor om zelf te investeren in de aankoop van nieuwe tenten om de stock uit te breiden? Of onderzoekt u een verdere samenwerking met Defensie of andere instanties om het tekort tijdens die specifieke periode op te vangen?

U hebt ook aangegeven werk te willen maken van een snelle digitale procedure. Hebt u er al een concreter zicht op hoe die procedure zal lopen? Hoe zal het systeem eruit zien? Nu kunnen verenigingen hun aanvraag doen in oktober. Soms moeten ze enkele maanden wachten op een antwoord. Als dat negatief blijkt te zijn, hebben ze een probleem en hebben ze vooral geen ruimte meer om

nog een alternatieve oplossing te zoeken. Een eerste, snelle optie is misschien om de ingang van de aanvragen weer naar 15 september te brengen, om nu al wat meer ruimte te creëren voor toekomstige aanvragen.

De voorzitter: De heer Van Grieken heeft het woord.

De heer Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, de intellectuele eerlijkheid gebiedt mij om te vermelden dat de problemen al langer bestaan. Pascal Smet, van sp.a, stelde de problemen onder zijn beleid ook al vast. Ik wil de zwartepiet dus niet alleen naar u doorschuiven.

Ook onze fractie is gecontacteerd door onder andere een Chirogroep. Ikzelf kom uit de scouts, en u weet dat mijn partij enige amicale banden heeft met andere Vlaamse scoutsverenigingen, zoals het Vlaams Nationaal Jeugdverbond (VNJ). Ik heb mij dan ook de moeite getroost om die problematiek eens af te toetsen.

In uw beleidsnota stipuleert u dat u werk wilt maken van een betere dienstverlening en een digitale dossieropvolging. Kunt u al een stand van zaken geven van die digitale dossieropvolging die u vanaf 2016 denkt in te voeren?

De meeste jeugdbewegingen trachten hun kampplaats lang, soms twee jaar, vooraf te reserveren. De groep die zo ijverig is geweest met rondmailen, had zijn aanvraag bij de ULDK al in oktober ingediend, maar het heeft vier maand geduurd eer ze een antwoord kregen, en dat heeft natuurlijk wat problemen met zich meegebracht. Het is sneu dat men vier maanden voor het eigenlijke kamp de datum in allerijl moet verzetten of een andere kampeerplek moet zoeken. Voor veel mensen bij scouts, Chiro en dergelijke is dat inderdaad het hoogtepunt van het jaar. Het gaat ook om vrijwilligers, mensen die na hun uren sociaal geëngageerd zijn en zich willen inzetten om kinderen een fijne tijd te geven.

Welke concrete criteria bepalen dat de ene groep wel tenten krijgt en de andere niet? Dat is soms een beetje gissen voor de verschillende jeugdverenigingen. Wordt dat louter chronologisch bepaald, of bijvoorbeeld ook geografisch? Misschien zijn er andere criteria die ik over het hoofd zie. Is het al eens voorgevallen dat een scouts- of Chirogroep twee jaar na elkaar naast tenten greep? Dat zou pas echt erg zijn. Je kunt nog zeggen dat het kamp één jaar niet of in afgeslankte versie kan doorgaan, maar als dat twee jaar op rij gebeurt, kan dat misschien toch wat leden demotiveren.

Zult u extra initiatieven nemen om die tentloze jeugdbewegingen te helpen bij het zoeken naar een valabel alternatief? Sec meedelen dat het niet gaat, is in mijn ogen onvoldoende. Dan schiet u tekort. Overweegt u bijvoorbeeld een subsidie om tegen dezelfde prijs op de privémarkt terecht te kunnen om bepaalde tenten te huren? Er zouden ook betere afspraken kunnen worden gemaakt met Defensie, maar we weten dat de besparingen ook daar toeslaan. Welke initiatieven zult u als minister nemen om de traditionele jeugdbewegingen beter te ondersteunen?

Ik heb ook begrepen dat vanwege de grote drukte soms tenten moeten worden opgepikt bij de vorige uitlener in plaats van bij de uitleendienst ULDK. Dan gebeurt het wel eens dat er schade is aan die tenten, en dan zit je er natuurlijk mee. Je dacht 24 goede patrouilletenten mee te krijgen, maar er blijken er 5 beschadigd te zijn. Dat is heel ongelukkig. Ik vind dat de stock op zijn minst groter moet zijn dan de vraag op het hoogste piekmoment en dat er controle moet zijn tussen de verschillende uitleenmomenten.

Minister, de besparingsdrang van de regering is omgeslagen in een tentencrisis. Ik betreur dat en ik kijk uit naar uw antwoorden.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, alvorens op alle vragen in te gaan, wil ik even de concrete aanleiding weergeven van deze vraag, hoewel ze anders misschien op een later tijdstip ook wel gesteld zou zijn met een andere aanleiding. We zijn allemaal gevat door een open brief van een Chirogroep uit het lieflijke Gierle. Ik wens daar het volgende bij te zeggen – ik heb hen dat ook laten weten, in alle vriendschap: wij leven in een maatschappij van rechten, maar ook van plichten. Als de ingangsdatum om aanvragen voor tenten te doen op 1 oktober ligt, en men dient zijn dossier pas in op 27 oktober, kan ik daar ook niet aan doen dat men dan iets te laat is. Dat is geen antwoord op de essentie van het probleem, maar ik wou dat toch even kwijt.

Het tekort aan tenten in één bepaalde periode, in de zomer, dat weten we allemaal, is een terugkerend probleem. Het keert elk jaar weer. De oorzaak is duidelijk: binnen een korte tijdsspanne is er een sterke concentratie van kampen. Om dit te illustreren: ongeveer 900 aanvragen zijn voor kampen in de zomer en bij de helft van die aanvragen valt 20 juli in de ontleenperiode. De ouderen onder ons herinneren zich dat er vroeger meer zomerkampen waren eind augustus, maar dat is moeilijker geworden met de hervorming van het hoger onderwijs, met herexamens en dergelijke. Het zij zo.

Wat zijn de feiten? Maandag stond de teller voor het ontleenseizoen 2015 op 968 aanvragen, waarvan voorlopig 168 aanvragen geweigerd werden wegens uitputting van de stock. De alternatieven zijn: de provinciale uitleendienst van Vlaams-Brabant, de tenten van Defensie en nog enkele andere opties.

Ik begin bij Vlaams-Brabant. Negentien groepen die een weigering op hun aanvraag ontvingen, dienden inmiddels een aanvraag in bij de provinciale uitleendienst van Vlaams-Brabant. Zo belanden we bij de vorige vraag, nietwaar? Sinds dinsdag weten we dat alle negentien groepen geholpen kunnen worden: al deze groepen zullen het gevraagde aantal slaappleatsen krijgen. Veel van deze groepen hebben daarnaast ook enkele tenten voor algemeen nut aangevraagd. Daaraan is de uitleendienst van de provincie niet voor alle groepen tegemoet kunnen komen. Daarnaast zijn er nog een aantal groepen die rechtstreeks hun aanvraag richtten naar de provinciale uitleendienst.

Een tweede terugvalscenario is Defensie. We hebben sinds begin deze week een zicht op de nog beschikbare stock bij Defensie. Het gaat voor de drukste periode voorlopig om 181 tenten rond 20 juli en 192 tenten rond 30 juli. Het gaat echter om verschillende types van tenten, dus momenteel wordt nog bekeken op hoeveel slaappleatsen dit neerkomt. Het definitieve aantal wordt eind deze week bevestigd door Defensie. Vorig jaar stelde men nog 240 tenten beschikbaar voor de periode rond 20 juli. Dat aantal zal nu lager liggen.

Voor alle duidelijkheid, in tegenstelling tot wat gevreesd wordt, heeft Defensie tot op heden niet aangegeven dat ze geen tenten meer ter beschikking zullen stellen. De samenwerkingsovereenkomst loopt tot 1 september 2016. De Vlaamse uitleendienst had op maandag reeds 102 aanvragen binnen van groepen die gebruik willen maken van de tenten van Defensie. Vermoedelijk zal dit aantal niet erg meer stijgen, aangezien de aanvraagperiode eind deze week afloopt.

Inmiddels hebben bovendien een aantal verenigingen een annulering doorgegeven aan de Vlaamse uitleendienst. Dit betekent dat er wellicht al een vijftal groepen die eerder een weigering ontvingen, van de wachtlijst gehaald kunnen worden en over tenten zullen kunnen beschikken. Deze groepen zitten voorlopig nog vervat in het cijfer van 168 weigeringen, dat ik daarnet meegaf, omdat de dienst nog bekijkt welke groepen ook gebruik kunnen maken van de tenten van de uitleendienst van Vlaams-Brabant.

Er zijn nog andere opties, maar u beseft dat we afdalen naar het eerder volatiele deel van het verhaal. Een aantal groepen zal wellicht ook nog kunnen worden geholpen wanneer andere groepen om diverse redenen afzien van hun aanvraag of hun eerdere aanvraag reduceren tot een geringer aantal.

Een weigering van de uitleendienst kampeermateriaal hoeft niet te betekenen dat de groepen niet op kamp kunnen. Sommige groepen zoeken soelaas op de vrije markt, kopen zelf tenten of lenen tenten van groepen die tenten in eigen beheer hebben.

Ik geef de cijfers die ik van mijn administratie heb gekregen. Wij kunnen met het beschikbare aantal tenten dat we nu hebben, om en bij de vijfduizend, 90 procent van de vragen beantwoorden in eerste instantie. Met Defensie en Vlaams-Brabant komen we aan 95 procent. Er is met andere woorden een gat van 5 procent dat we niet kunnen invullen. Mijnheer Van Grieken, ik kan niet op uw vraag antwoorden. Het zou inderdaad zeer vervelend zijn als groepen twee jaar na elkaar langs de slechte kant van de 95 procent vallen. Ik wil het wel navragen.

Wat gaan we doen? Dat bekijk ik nu met de administratie. Gaan we bijkomend investeren om dat gat van die 5 procent toe te rijden? Dat zou betekenen dat we een overcapaciteit van tenten hebben, want ze worden natuurlijk maar in een beperkte periode gebruikt. Of gaan we toch met de groepen afspreken dat er moet worden gewerkt via diverse uitleningen binnen scouts, binnen Chiro, of wie weet zelfs tussen scouts en Chiro?

Ik schets de rest van het verhaal, met betrekking tot ons aankoopbeleid en de dienstverlening, die verbeterd is en nog verbeterd zou moeten worden. De achtergrond kennen sommigen onder u. Ongeveer vijf jaar geleden werd een grote bestelling geplaatst van tentzeilen die de capaciteit opnieuw op peil bracht. De daaropvolgende jaren kon het aankopen van tenten dus beperkt worden. Dat moest ook omdat de beschikbare middelen eenmalig moesten worden ingezet voor kosten naar aanleiding van de verhuizing van Machelen naar Nossegem.

Mijn voorganger besliste, en ik denk terecht, om in 2013 en 2014 de uitgetrokken werkingsmiddelen volledig in te zetten voor de optimalisering van de dienstverlening in de nieuwe site in Nossegem, waardoor toen geen nieuwe tenten werden aangekocht. Deze investeringen hebben er onder andere voor gezorgd dat er op de drukste dagen van het jaar meer vrachtwagens tegelijkertijd kunnen worden geladen, dan wel gelost. Dat is een vooruitgang. Daarnaast werd geïnvesteerd in de automatisering van het reservatiesysteem, opdat gebruikers sneller en gemakkelijker kunnen worden geholpen.

Wat het toekomstige beleid betreft, heb ik ervoor gekozen, en dat wil ik benadrukken, mijnheer Van Grieken, om niet te besparen op deze dienstverlening aan de jeugdbewegingen. Integendeel, ik heb bij de begrotingsopmaak in de tweede helft van 2014 een budget uitgetrokken van 317.000 euro om in 2015 nieuwe tenten aan te kopen. Dat gaat om meer dan honderd tenten.

Inmiddels werd reeds een eerste bestelling van deze dubbeldakzeilen geplaatst. Daarnaast worden nog dit jaar bijkomend honderd nieuwe seniortenten besteld. Hiermee zal het aantal seniortenten op peil worden gehouden. Wanneer de eerste bestelling van dubbeldakzeilen tijdig geleverd wordt, voor de drukke zomerperiode hopelijk, kan mogelijk nog een twintigtal groepen van de wachtlijst worden gehaald.

Het is de bedoeling om de volgende jaren deze inspanning te herhalen. Ik weet niet hoe ver we gaan geraken, mijnheer Annouri, 95, 96, 97, 98, 99 of 100 procent. Maar we willen in elk geval voort inzetten op de aankoop van nieuwe

tenten. Verder zal ik met minister Vandeput contact hebben om te vragen of er nog bijkomende mogelijkheden zijn.

Ten slotte wil ik er de jeugdbewegingen op wijzen dat het belangrijk is om een correcte inschatting te maken van het aantal benodigde tenten. Het gebeurt soms, dat zijn indianenverhalen die circuleren, dat jeugdbewegingen dubbel zo veel tenten aanvragen als ze nodig hebben, uit schrik er anders onvoldoende te krijgen.

Mijnheer Van Grieken, de werkwijze die sommige verenigingen hanteren, helpt hen niet aan meer tenten. In de drukste periode wordt immers een verdeelsleutel gehanteerd. Er is geen geografisch criterium, daar zou ik zelfs niet willen aan beginnen. Het komt er dan op neer dat een groep in die periode tenten kan ontleen voor een totaal aantal slaappleaatsen dat overeenkomt met maximaal anderhalve maal het aantal leden van de jeugdbeweging. Dit moet ervoor zorgen dat zo veel mogelijk groepen kunnen worden geholpen en er niemand te veel tenten ontleent, waardoor andere groepen ook in de kou blijven staan. Dit is het solidariteitsbeginsel zoals we het allemaal kennen.

De Vlaamse uitleendienst kan er geen rekening mee houden dat groepen al dan niet ook beschikken over gebouwen of over eigen tenten. Daardoor krijgen sommige groepen, ondanks de verdeelsleutel, toch veel meer tenten dan nodig. Ik wil er dan ook op aandringen, via een oproep tot burgerzin, dat de groepen zich correct en solidair opstellen.

Het is ook belangrijk dat de groepen de uitleendienst zo snel mogelijk informeren wanneer ze minder tenten nodig hebben of de tenten helemaal niet nodig hebben, zodat deze tenten kunnen worden herverdeeld.

Wat het automatisch reserveringssysteem betreft, werden een aantal terechte vragen gesteld. Vanaf het ontleenseizoen 2014 werd een nieuw digitaal reserveringsprogramma in dienst genomen. De aanvragers dienen voorlopig wel nog een formulier in te vullen en door te mailen of met de post op te sturen. Momenteel is er dus geen rechtstreekse doorstroming naar het programma, we zitten in de fase van semiautomatisatie. De komende maanden zal het nodige programmeerwerk worden uitgevoerd om het reserveringsprogramma gebruiksklaar te maken voor externen. Als alles goed gaat, wordt er in juni getest, opdat men een stabiele versie zou hebben om mee te starten op 1 oktober. Deze uitroldatum is dus nog onder voorbehoud van het resultaat van de testen.

Wij willen hiermee vooral administratief vereenvoudigen, vooral voor de groepen zelf, en we kunnen op die manier wel sneller een ontvangstbevestiging bezorgen. Het klopt echter niet dat groepen hierdoor sneller een antwoord op hun aanvraag zullen ontvangen. Om tenten toe te zeggen, moet de uitleendienst beschikken over een inventaris van het beschikbare materiaal. Het is immers altijd een kwestie van vraag en aanbod. Men dient er zich met andere woorden van te vergewissen hoeveel tenten na afloop van het seizoen moeten worden afgeschreven. Om die reden zal een vervroeging van de aanvraagdatum naar 15 september mogelijk niet leiden tot snellere toezeggingen, maar het zou kunnen.

Tot slot, de uitleendienst organiseert een structureel overleg, inclusief over het aankopen van tenten, waarin enkele malen per jaar wordt gepraat met vertegenwoordigers van de jeugdbewegingen en van de lokale jeugddiensten.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Mevrouw Tine Soens (sp.a): Minister, ik dank u voor het antwoord.

Mijnheer Van Grieken, in de vorige legislatuur werd er wel degelijk nog geïnvesteerd in kampmateriaal. Het klopt dat dat het laatste jaar niet het geval was wegens de verhuis.

Minister, op 1 oktober start de indiendatum voor de aanvraag. Het zou niet mogen dat wie een beetje te laat is, geen tenten meer krijgt. We zullen de jeugdbewegingen toch niet doen kamperen voor het postkantoor om toch zeker als eerste een aanvraagformulier ingediend te hebben en dus tenten te hebben? We moeten meer inzetten op bijkomende investeringen. Ik ben blij te horen dat u daartoe bereid bent, maar gebeuren ze bovenop de vervanging van de tenten? Komen er met andere woorden extra tenten? Of gaat het puur over het op peil houden? Dit wou ik voor de zekerheid toch nog eens vragen.

Ik heb nog een vraagje in verband met de digitale aanvraag. Het kan dus nog altijd dat jeugdbewegingen pas na vier maanden een antwoord krijgen op hun aanvraag, ook al werd die digitaal ingediend? Ook hierop kreeg ik graag nog een antwoord.

U stelt dat meer tenten worden gevraagd dan nodig. Uiteraard zijn er niet alleen tenten nodig om de leden te slapen te leggen, er zijn ook tenten nodig voor de bagage, voor het materiaal, voor EHBO en zo meer. Er is toch een serieus aantal tenten nodig. Bij slecht weer is er minder plaats in een tent, iedereen moet dan wat dichter bij elkaar liggen om te voorkomen dat de bagage niet nat wordt. Dat jeugdbewegingen meer tenten aanvragen dan er nodig zouden zijn volgens het aantal slaapplekken, is dus logisch. Ze mogen niet worden afgerekend op het feit dat ze niet solidair zouden zijn. Er zullen natuurlijk wel misbruiken zijn, maar toch meen ik dat de meeste jeugdbewegingen zo goed mogelijk proberen in te schatten hoeveel tenten er nodig zullen zijn. Het kan geen kwaad om hier nog eens extra op te hameren, maar het is niet zo dat jeugdbewegingen plots niet solidair meer zijn en dat ze dubbel zo veel tenten aanvragen als nodig.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord. Ik erken dat u middelen vrijmaakt en ik ben heel blij dat u investeert in nieuw kampeermateriaal.

Net als mevrouw Soens, wil ik graag nog een klein beetje verduidelijking. U zegt dat u met de nieuwe aankopen het geheel op peil houdt. Wil dat zeggen dat er helemaal geen tenten meer te weinig zijn? Dat is me niet helemaal duidelijk.

Ik kan alleen maar toejuichen dat u blijvende inspanningen blijft leveren met het oog op de toekomst.

Ik wil nog benadrukken dat Defensie de laatste jaren moeite heeft gedaan om tegemoet te komen aan de vraag. Dit is natuurlijk geen kerntaak van Defensie. Ik ben blij dat u zegt eventueel contact te zullen opnemen met de minister van Defensie om eens te horen wat er nog mogelijk is. Natuurlijk zit ook Defensie in een besparingsperiode.

Heel belangrijk is de digitale procedure. In het antwoord op mijn schriftelijke vraag had u al gemeld dat die nog wat kinderziektes kent. Tegen wanneer zou het systeem operationeel zijn? Het is immers heel belangrijk om heel snel antwoord te krijgen op de aanvragen. Als het volledig digitaal kan gebeuren, zou dat een grote vooruitgang zijn.

Mevrouw Soens had het op het einde over die jeugdverenigingen. Die zouden dus meer tenten vragen dan er nodig zijn. Dat moet misschien ook een

aandachtspunt zijn voor de jeugdverenigingen: als ze er tien nodig hebben, moeten ze er geen twintig vragen.

Alleen wat dat op peil houden en die tekorten betreft, had ik dus graag nog wat verduidelijking gehad.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik sluit me aan bij enkele vragen die al eerder zijn gesteld, maar zou toch nog enkele verduidelijkingen willen vragen, om te beginnen over Defensie. U zegt zelf dat u met de federale collega zult bekijken wat er mogelijk is. Als ik het goed begrijp, is het probleem echter dat er elk jaar minder aanbod is, ook dit jaar. Nu zouden er 168 tenten zijn. Het aanbod verkleint elk jaar omdat Defensie minder zal kunnen leveren. Kan dat gat voor een stuk met die 317.000 euro worden dichtgereden, of niet? Zult u dan ook aan Defensie vragen of ze toch een extra inspanning kunnen doen, of zal het gewoon gaan over de vraag of ze tenten beschikbaar zullen blijven houden?

Een volgende vraag gaat over wat al is aangehaald, over indianenverhalen, over te veel tenten aanvragen. Het viel me toch wel op dat, toen ik de mensen daarover sprak, er toch heel veel verontwaardigd waren. Ze stelden dat ze nu eenmaal zoveel tenten nodig hebben. Het is niet noodzakelijk zo dat ze hoger inschatten. Ze hebben EHBO-tenten nodig, hygiënetenten, vergadertenten, en dan kom je al heel snel tot een aantal dat veel lijkt, maar men heeft die daadwerkelijk allemaal nodig.

Misschien is het wel interessant om heel duidelijk in gesprek te gaan om een duidelijk kader te kunnen scheppen wat men waarvoor nodig heeft, wat het aanbod is en hoe dat zo goed mogelijk op elkaar kan worden afgestemd. Misschien moet daar gewoon een soort overleg over komen, zodat zelfs jeugdverenigingen heel duidelijk weten wat het aanbod is, maar ook weten hoe ze dat het gemakkelijkst kunnen invullen. Ik zie immers heel veel verontwaardiging. Minister, ik volg u ook als wordt gezegd dat er zijn die te veel tenten aanvragen, maar ik ben ervan overtuigd dat er ook heel veel gewoon slecht geïnformeerd zijn, of vinden dat ze er nu eenmaal zoveel nodig hebben. Overleg ter zake lijkt me dus essentieel.

Ik sluit me aan bij mevrouw Soens, want ik vond haar opmerking belangrijk: het mag inderdaad geen soort ratrace worden, waarbij iedereen op 1 oktober meteen klaar zit met zijn aanvraag. Misschien moet er dus ook een heel duidelijk communicatiekader zijn: wanneer wordt het afgebakend, tot wanneer kan men aanvragen indienen? Daarover zou extra moeten worden gecommuniceerd. Als er immers enigszins het gevoel heerst van 'first come, first served', dan denk ik dat we echt een soort concurrentiestrijd tussen jeugdverenigingen onderling gaan oppoken, en dan wél gebaseerd op indianenverhalen. Dan zal men er toch maar om ter snelst bij willen zijn en zullen er zelfs gevoelens van frustratie zijn tegenover elkaar.

De heer Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Mevrouw Soens, u moet zich niet zo snel aangesproken voelen. Ik merkte op dat de perikelen er al waren tijdens de vorige legislatuur. Dat had uiteraard niets te maken met besparingen. Dat was een loutere vaststelling.

Minister, ik ben best wel een beetje teleurgesteld dat u zegt dat men in de twintig dagen vanaf 1 oktober tenten kan vragen, maar dat men pas twee of drie weken later zijn aanvraag heeft gedaan. U kunt zich misschien nog de tijd herinneren toen u 18 of 19 jaar was. Wat had u dan aan uw hoofd? Liefdesperikelen, studies en dergelijke? Als ze dan twee weken later die tenten gaan aanvragen, goed, dat is toch heel begrijpelijk als het gaat over jonge kerels en meisjes die zich na hun studies, na hun werk nog inzetten om andere

jongeren de tijd van hun leven te geven. U mag niet zo hard zijn: die jongeren hebben veel aan hun hoofd, misschien dingen waarvan wij nu iets minder wakker liggen.

Ik heb er wél begrip voor dat diverse jeugdverenigingen iets meer tenten bestellen. Ik verwijs naar de problematiek die ik heb geschetst en waarop u nog geen antwoord hebt gegeven. In piekmomenten moet men zijn tenten gaan ophalen bij een andere jeugdvereniging, gezien de drukte. Maar ja, dat is natuurlijk het risico: niets zo gênant als je plots acht kinderen niet te slapen kunt leggen in een patrouilletent omdat er een scheur in is. Daarom ben ik best wel teleurgesteld door die honderd nieuwe tenten die u zult aankopen, want dat zijn er geen honderd extra. Dat vervangt ook de tenten die beschadigd of vernield zijn. Dat blijft dus niet op peil. Integendeel, het daalt. Dit lijkt me dus veeleer een druppel op een hete plaat. Dat jeugdverenigingen tenten bij elkaar oppikken als er schade is, dat brengt toch heel wat praktische problemen met zich mee. Wat bent u van plan om daaraan te doen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik geef nog enkele verduidelijkingen. Het is zo dat de datum van 1 oktober voor het indienen voor de tenten wel degelijk algemeen bekend is bij de jeugdverenigingen. Ik zal dan wel een afwijking zijn geweest, maar ik deed dat vroeger voor 1 oktober. Meestal gebruik ik geen huis-, tuin- en keukengeheimen om mijn parlementair gelijk te halen, maar toen ik vorige week mijn zoon, die groepsleider bij de scouts is, vroeg of ze die open brief had gelezen, zei hij dat ze op 1 oktober die aanvraag voor tenten hadden moeten indienen. Met andere woorden, ze mogen dan nog allerlei dingen aan hun hoofd hebben, als ze aanspraak willen maken op gratis dienstverlening van de gemeenschap, dan is het ook normaal dat ze op tijd hun aanvraag indienen. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Het is ook algemeen geweten.

Het is daadwerkelijk zo dat er wordt verleend in volgorde van aanvraag, maar niet als je dat twee weken voor 1 oktober hebt gedaan. Al diegenen die hun aanvraag op 1 oktober hebben ingediend, worden eerst bediend. Degenen die daarna komen, worden daarna bediend. Bij de groep waarvan sprake was in het begin van mijn antwoord, was het 27 oktober. Dat was vervelend, omdat meestal ongeveer drie weken na 1 oktober de eerste beslissing wordt genomen. Goed, de dienst moet ook kunnen werken met een bepaald beheer.

Mijnheer Van Grieken, wat het extra aankopen van tenten betreft, ik zal het u nu dan maar zo zeggen, maar ik zal dit nog verifiëren, voor de juistheid van het antwoord. De aankoop van 100 tenten in tweede instantie nog dit jaar – wellicht te laat voor de zomer – is wel degelijk voorafgegaan door 170 tenten, waarvan ik hoop dat er nog een deel voor de zomer kunnen worden ingezet. Met andere woorden, het zijn er geen 100, maar 270. Ik heb ook aangegeven in het antwoord, en ik wil dat graag nog eens herhalen, dat de inspanning de komende jaren zal worden herhaald. De vraag is alleen tot waar we gaan. Daarop wil ik vandaag nog geen antwoord geven. Collega's, we moeten eens de vraag durven te stellen of we vinden dat iedere groep haar tenten van de overheid moet kunnen krijgen. Daar zijn argumenten voor. Er zijn zeker geen argumenten tegen. De vraag is echter of we naar 110 à 115 procent moeten gaan om de piek aan te kunnen of niet. Daarover wil ik me nog even beraden.

Ik wil de dienstverlening verder uitbreiden. Kwantitatief de komende jaren, met het aantal tenten, en ook kwalitatief. U moet er zich wel rekenschap van geven dat het een hele logistieke operatie is om ongeveer vijfduizend tenten binnen te brengen en te drogen, de 'jeugdbewegers' onder ons kennen dat wel. Er worden heel veel jobstudenten ingeschakeld tijdens die piek. Wat moet hersteld worden

en wat niet? Dat doe je niet op een wip en een knip. Daar komt heel wat bij kijken. Heel dat logistieke systeem vergt veel inspanningen.

Met de testen van juni zullen wij bekijken of wij voor het volgende seizoen de digitale dienstverlening al volledig kunnen uitrollen. Dan zou dat moeten kunnen verbeteren. Mijnheer Annouri, ik ben het met u eens dat wij, als dat mogelijk is, de responstijd zeker moeten inkorten. Maar ik kan nu nog niet zeggen of dat op vier maanden zal blijven, dan wel of dat naar drie maanden of tweeënhalve maand zal gaan. In elk geval zit er nog positieve rek op het systeem. We zitten zeker niet in een rampscenario. Er wordt bijkomend geïnvesteerd en geautomatiseerd. De zaken zouden dus veeleer in de goede richting moeten evolueren dan in de slechte. Ik zal met de rest van de aanbevelingen rekening houden.

Defensie moet zelf uitmaken in hoeverre zij de dienstverlening aan de gemeenschap en het uitlenen van tenten als een prioritaire opdracht kan of wil voortzetten. Ik kan dat niet beslissen voor mijn collega. Ik vind het zeer goed en zelfs meer dan sympathiek dat Defensie dat al die jaren al doet. Ik denk ook dat Defensie dat wil blijven doen. Maar ook daar zijn er wel enkele besognes van besparingen en dergelijke meer. We zullen zeker op korte termijn zicht proberen te krijgen op de grootte van de defensiebuffer. Mocht deze buffer nog verkleinen, dan spreekt het voor zich dat wij zelf zullen moeten investeren. In die 5 procent zitten ook Defensie en de provincie Vlaams-Brabant. Als die 5 procent krimpt, moeten wij vergroten.

Ik kan mij inbeelden dat er hierover in de toekomst nog incidenten zullen ontstaan. Het mag alleen niet de regel worden. Dit onderwerp zal rond deze tijd van het jaar nog wel terugkomen. Wij zullen die investeringen, die toch niet gering zijn, verder inzetten. Niet alleen om het aantal tenten op peil te houden, maar ook om het tekort verder terug te dringen.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft woord.

Mevrouw Tine Soens (sp·a): Ik ben blij dat u het niet enkel op peil wilt houden maar dat u ook extra wilt investeren.

Nog even over de indiendatum. Op de website van het agentschap lees ik: "ten vroegste 1 oktober, ten laatste één maand voor de activiteit". Ik zou zelf nooit wachten tot één maand voor mijn kamp om tenten aan te vragen. Maar bon, als je op 27 oktober je aanvraag indient, zou je toch mogen verwachten dat er nog tenten beschikbaar zijn. Dan gaat het niet over de datum van de aanvraag, maar wel over het tekort aan tenten. Dat is de essentie van het verhaal.

Minister Sven Gatz: We zullen daar inderdaad misschien nog wat duidelijker over moeten worden. Het probleem op zich zal daardoor misschien niet opgelost geraken, maar het zal de duidelijkheid wel vergroten. U hebt een punt, wat u zegt, is zeker terecht.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, dank u voor de verduidelijking.

5 procent geraakt niet aan tenten. Ik heb met verschillende jeugdverenigingen gesproken. Ik vroeg waaraan ze dachten. Ik kreeg een paar keer de opmerking dat er in de vakantieperiode veel scholen leeg staan. Kan dat een mogelijk alternatief zijn? Wat is daarover uw mening?

Minister Sven Gatz: Dat is een zeer breed debat. Ik weet niet hoeveel groepen er werkelijk geïnteresseerd zijn om in een school op kamp te gaan. Er zullen er

zeker een aantal zijn. Ik weet ook niet hoeveel scholen er geïnteresseerd zijn om een scouts-, Chiro- of KSA-groep over de vloer te krijgen. Tegenwoordig wordt ook het spanningsveld rond speelpleinen al veel moeilijker dan vroeger. Uw vraag is terecht. Ik wil hem meenemen naar ons masterplan bivakplaatsen in plaats van hem nu snel snel in het kader van de tentenproblematiek te beantwoorden. Het is een vraag die we gaandeweg zullen moeten kunnen beantwoorden. Niet eenvoudig!

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, dank u voor uw uitgebreide antwoord, ook in de tweede vragenronde. Ik sluit mij aan bij de opmerking van mevrouw Soens. Het is vooral een kwestie van communicatie. Iedereen weet dat hij er zo snel mogelijk bij moet zijn. Maar als er staat "tot één maand voor de activiteit". Dan kan ik het sommigen niet kwalijk nemen dat ze, om welke reden dan ook, wat later zijn, maar wel nog perfect binnen die termijn. Misschien moeten we die communicatie daarop afstemmen.

Ik onderschrijf ook uw opmerking. Welke stappen moeten we nu zetten? Moeten we zorgen voor een aanbod van 115 procent om de twee tot drie overbevraagde weken te kunnen invullen? Voor ons lijkt dat ook niet de meest ideale manier om te investeren en om daarmee om te gaan. We zijn het er wel allemaal over eens dat we naar een maximale invulling moeten streven van de vraag van jeugdverenigingen naar tenten. Laten we daar zo snel mogelijk werk van maken.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het lokaal beleid ten aanzien van maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren – 1383 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik heb een vraag over kwetsbare kinderen en jongeren. Dit is een bevoegdheid van de lokale overheden. Als er een wijziging gebeurt aan het lokale jeugdbeleid, heeft dat ook consequenties, en dan zijn we bezorgd dat het kind niet met het badwater wordt weggegooid.

Het decreet Lokaal Jeugdbeleid van 6 juli 2012 geeft de lokale besturen sinds 1 januari 2014 nog meer verantwoordelijkheid en vrijheid om een jeugdbeleid op maat te voeren. Aan de hand van Vlaamse beleidsprioriteiten worden steden en gemeenten ondersteund bij de uitbouw van hun lokaal beleid. Een gemeente die financiële ondersteuning wil vanuit het decreet Lokaal Jeugdbeleid, moet intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteiten voor het jeugdbeleid, ten behoeve van het jeugdwerk. Voor de periode 2014-2019 zijn de Vlaamse beleidsprioriteiten: de ondersteuning van het jeugdwerk in algemene zin; de bevordering van de participatie aan het jeugdwerk van kinderen en jongeren in maatschappelijk kwetsbare situaties; en het voeren van een beleid om de aandacht voor jeugdcultuur te verhogen.

Op de tweede prioriteit konden evenwel alleen de gemeenten intekenen die werden geselecteerd op basis van indicatoren voor maatschappelijke achterstelling. De andere gemeenten kunnen dus geen beroep doen op de middelen voor deze prioriteit.

In totaal werden 54 gemeenten geselecteerd op basis van 7 sociaal-geografische indicatoren die maatschappelijke kwetsbaarheid bij kinderen en jongeren bepalen. De selectie geldt voor de volledige beleidsperiode 2014-2019. De berekening gebeurde op basis van de cijfers van 2009, 2010 en 2011. De indicatoren blijven geldig voor 6 jaar en zouden na 6 jaar opnieuw worden berekend. De 7 indicatoren zijn gekend. Sommige indicatoren wegen meer door dan andere, maar samengevat komt het erop neer dat als de relatieve kwetsbaarheid bij kinderen en jongeren van een bepaalde gemeente hoger is dan het aandeel van die gemeente in het totale aantal inwoners jonger dan 25 jaar in het Nederlandse taalgebied, die gemeente geselecteerd werd.

De gemeenten die op die indicatoren scoren, moeten in hun meerjarenplan ook weer een aantal acties opnemen. Zo moeten ze aantonen dat ze het particuliere jeugdwerk ondersteunen dat kinderen en jongeren die opgroeien in maatschappelijk kwetsbare situaties, bereikt; dat ze in ontmoetingsplaatsen en -mogelijkheden voorzien voor jongeren die opgroeien in maatschappelijk kwetsbare situaties; en dat ze voorzien in een jeugdwerkaanbod dat kinderen en jongeren bereikt die opgroeien in maatschappelijk kwetsbare situaties, en dat minstens tijdens de zomervakantie, met aandacht voor taalstimulering Nederlands, al dan niet via subsidiëring.

Gemeentebesturen die in het kader van deze prioriteit voor meer dan 75.000 euro subsidie ontvangen, moeten de professionalisering bevorderen van het particuliere jeugdwerkaanbod dat kinderen en jongeren die opgroeien in maatschappelijk kwetsbare situaties, bereikt door de financiering van een of meer beroepskrachten.

Vijf van de geselecteerde gemeenten ontvangen bovendien extra middelen voor de uitvoering van de overgangsmaatregel in verband met de subsidiëring van geregulariseerde DAC'ers (derde arbeidscircuit) in lokale jeugdverenigingen. Het gaat om 24.000 euro per vervanger van een geregulariseerde DAC'er, berekend in voltijdsequivalenten, en dat voor de jaren 2014 en 2015. De bedoeling is dat de gemeentebesturen die loonsubsidies doorstorten naar de betrokken verenigingen.

In het regeerakkoord werd afgesproken om de sectorale subsidies onder andere voor lokaal jeugdbeleid te integreren in het Gemeentefonds. De verdeling van het totale bedrag dat daardoor wordt toegevoegd aan het Gemeentefonds, zal gebeuren overeenkomstig het aandeel dat de gemeenten in 2014 uit de subsidieregelingen kregen.

Eind januari keurde de Vlaamse Regering op voorstel van viceminister-president Liesbeth Homans het voorontwerp van decreet goed dat diverse decreten wijzigt over de subsidiëring van de lokale besturen. Het is de bedoeling om, overeenkomstig het regeerakkoord, verschillende subsidieregelingen aan lokale besturen te integreren en over te gaan naar een meer onvoorwaardelijke basisfinanciering, in de plaats van een voorwaardelijke sectorale financiering. Over dit voorontwerp van wijzigingsdecreet wordt momenteel nog het advies ingewonnen van onder andere de strategische adviesraad voor het Beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC). Ook het decreet Lokaal Jeugdbeleid van 2012 wordt in het voorontwerp grondig aangepast: het toepassingsgebied wordt beperkt tot de gemeenten in de Vlaamse Rand en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC).

In het voorontwerp van decreet is ook een lijst opgenomen met de bedragen die elke gemeente vanaf 2016 boven op de dotatie van het Gemeentefonds zal ontvangen ter vervanging van de subsidies die men voordien ontving via de zeven sectorale decreten. De bovenvermelde 54 gemeenten die geselecteerd

werden voor de tweede beleidsprioriteit, blijven daardoor die extra middelen ontvangen. Nochtans was in het decreet van 2012 bepaald dat deze indicatoren, en dus ook de geselecteerde gemeenten, na zes jaar zouden worden geëvalueerd en men dus eventueel tot andere uitkomsten zou kunnen komen.

Minister, bent u zich bewust van de consequentie van dit voorontwerp van decreet, waardoor de verdeling van de middelen niet meer gelinkt wordt aan de oorspronkelijke doelstelling van de impulssubsidies? De huidige geselecteerde gemeenten voldoen in de toekomst immers mogelijk niet meer aan de indicatoren die aan deze prioriteit gekoppeld waren, en gemeenten die in de toekomst aan de selectiecriteria zouden voldoen, kunnen dan niet meer rekenen op extra ondersteuning voor hun werking met kansarme kinderen en jongeren.

Op de website van de afdeling Jeugd lezen we, met betrekking tot de overgangsregeling voor de vijf gemeenten die extra subsidies ontvangen voor de geregulariseerde ex-DAC-personeelsleden: "In 2016 eindigt deze overgangsmaatregel en worden deze middelen toegevoegd aan het bedrag dat voorbehouden is voor de uitvoering van de tweede beleidsprioriteit. Op dat moment worden de subsidiebedragen voor de geselecteerde gemeentebesturen herberekend." Werden die middelen nu ook al verrekend in de bedragen die opgenomen werden in de lijst die opgenomen werd in het voorontwerp van decreet?

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Mevrouw Tine Soens (sp-a): Minister, we zijn onlangs met deze commissie op werkbezoek geweest bij Uit De Marge. Ik denk dat iedereen die mee was en die de werking met maatschappelijk kwetsbare jongeren en kinderen nog niet kende, daar beseft heeft welk goed werk ze daar leveren. Ik wil vanuit onze fractie vragen om dat te blijven ondersteunen, ook lokaal. Ik ben heel erg benieuwd naar uw antwoord op de vraag van mevrouw Rombouts.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, collega's, ik kan u zeggen dat dit een zeer moeilijke vraag is, inhoudelijk niet zozeer, maar technisch des te meer. Ik zal proberen om er zo goed mogelijk op te antwoorden.

Zoals u weet, stelt het regeerakkoord dat een aantal sectorale decreten grondig worden aangepast, waardoor subsidies die worden toegekend aan de lokale besturen zullen worden overgedragen naar het Gemeentefonds. Daarbij bepaalt het regeerakkoord dat "de verdeling van het totale bedrag dat hierdoor wordt toegevoegd aan het Gemeentefonds, zal gebeuren overeenkomstig het aandeel dat de gemeenten in 2014 krijgen uit al deze subsidieregelingen samen."

Bij de opmaak van het regeerakkoord werden meerdere redenen in overweging genomen om de sectorale decreten af te schaffen. Ten eerste: de vraag van de lokale besturen naar meer autonomie. Ten tweede: de beperking van de administratieve lasten voor de gemeentebesturen en daarmee ook hun kosten. Ten derde: de mogelijke creatie van ruimte voor meer geïntegreerd werken. En ten vierde kan het beleid van de gemeente dan meer dan voorheen afgestemd worden op de lokale noden. Daar is ook een responsabilisering van de gemeentebestuurders mee gemeoid.

Dan is het natuurlijk ook van groot belang dat er geen wezenlijke verschuivingen worden doorgevoerd met betrekking tot de bestaande verdeelsleutels. Het is ook logisch dat de middelen niet langer geormerkt worden. Indien we verder zouden oormerken, zou de hele oefening nog weinig zin hebben, al ken ik de meningsverschillen daarover in deze commissie intussen in de diepte.

Zo verdwijnen dus ook de huidige doelstellingen waaronder prioriteit 2, namelijk het jeugdwerk voor kansarme kinderen en jongeren. Hoe dan ook was al bepaald dat de huidige selectie van gemeenten in principe stabiel zou blijven tot 2019. Dus wat dat betreft, maakt het voorontwerp van decreet op korte termijn in de praktijk eigenlijk geen verschil met de situatie die we vandaag kennen. Ik engageer mij er ook toe om de mogelijke gevolgen van de gewijzigde decreetgeving te monitoren en dit volgens de lijnen die momenteel worden uitgewerkt binnen de werkgroep vrije tijd van de paritaire commissie decentralisatie.

Bovendien wil ik erop wijzen dat ook in de huidige verdeelmechanismen voor het Gemeentefonds reeds een aantal indicatoren zijn opgenomen die kunnen zorgen voor een sociale correctie, met name het aantal leerlingen in het deeltijds onderwijs en het aantal geboorten in kansarme gezinnen.

Dat was het eenvoudige deel van het antwoord. Nu volgt het moeilijke deel over de vijf gemeenten die extra subsidies ontvangen voor de geregulariseerde ex-DAC-personeelsleden. Het DAC-decreet uit 2002 bepaalt dat als een werknemer die tewerkgesteld was op basis van een geregulariseerd DAC-project, uit dienst ging, hij vervangen kon worden tot er een herverdeling van deze middelen plaatsvond. Deze herverdeling zou moeten gebeuren op basis van objectieve criteria over gemeentebesturen, gelinkt aan de beleidsperiode van de gemeente. De regularisatie voor Jeugd vond plaats in 2002 en de eerste herverdeling voor het lokaal jeugdwerk slechts in 2014. Het is mij onbekend waarom dat zo lang heeft geduurd, waarschijnlijk omdat het ingewikkeld was.

Het ging dus over een groot contingent werknemers waarvan een deel tewerkgesteld in Werking Met Kansarme Jongeren (WMKJ's) en een deel in jeugdhuizen. Door de uitvoering van het DAC-decreet voor projecten binnen Jeugd zouden de verenigingen de subsidies voor vervangers van DAC'ers – met name vervangers van personen in dienst voor de regularisatie in 2002 – verliezen. Voor de eerder bestaande DAC-subsidiëring binnen jeugdhuizen werd een oplossing uitgewerkt door een aanpassing van het DAC-decreet en subsidiëring in te voeren voor bovenlokale projecten in jeugdhuizen.

Voor de DAC-middelen die aangewend werden voor WMKJ's werd een oplossing uitgewerkt door die toe te voegen aan prioriteit 2 van het decreet lokaal jeugdbeleid. Zoals jullie weten zijn voor prioriteit 1 en 3 alle intekenende gemeenten op het decreet lokaal jeugdbeleid ontvangende partij, voor prioriteit 2 is dit beperkt tot 54 gemeenten volgens de zeven indicatoren die u in uw vraagstelling aanhaalde.

De regeling die voor deze toevoeging aan het decreet lokaal jeugdbeleid werd uitgewerkt, was de volgende: gemeenten die een vereniging herbergden waar meer dan vier voltijdsequivalenten (vte's) in het DAC-statuut werkten, kregen voor 2014 en 2015 als overgangsmaatregel extra middelen toegekend bovenop de middelen voor prioriteit 2 van de maatschappelijk kwetsbare jongeren. Het gaat om volgende verenigingen in vijf steden en gemeenten. In Antwerpen gaat het over Kras Jeugdwerk met 8,5 vte's voor een bedrag van 204.000 euro. In Genk gaat het over GIGOS met 9,5 vte's voor een bedrag van 228.000 euro. In Gent gaat het over de Jeugddienst Bond Moyson Oost-Vlaanderen met 4,5 vte's voor een bedrag van 108.000 euro. In Heusden-Zolder gaat het over het vormingcentrum AGORA met 4,5 vte's voor een bedrag van 108.000 euro. In Mechelen gaat het over Regionaal Open Jeugdcentrum Mechelen (ROJM) met 7 vte's voor een bedrag van 168.000 euro.

Als overgangsmaatregel kregen de gemeentebesturen de opdracht per vte 24.000 euro door te storten aan de getroffen vereniging voor de jaren 2014 en 2015. Dit bedrag werd dus toegevoegd aan het trekkingsrecht voor de tweede prioriteit. Vanaf 2016 zou deze overgangsmaatregel aflopen en zouden ook de middelen voor

deze overgangsmaatregel verdeeld worden volgens de principes van het decreet van 2012. Deze overgangsmaatregel ligt vast in het besluit ter uitvoering van artikel 4, paragraaf 1, ten tweede, van het decreet Lokaal Jeugdbeleid, met name de verdeling en selectie van de gemeenten voor de tweede prioriteit. Door de wijziging van het sectordecreet verdwijnen de prioriteiten in het decreet lokaal jeugdbeleid en dus ook deze bepaling, omdat de betrokken gemeenten uit het toepassingsgebied van het voorontwerp van decreet vallen.

Ik probeer het nog even samen te vatten. Op een gegeven moment is er een criterium in verband met 4 vte vastgelegd. Er kan eindeloos over worden gediscussieerd of dit goed was of niet. De gemeenten die ik genoemd heb, hebben op basis daarvan extra middelen gekregen. Ze behouden die extra middelen omdat er een momentopname is gemaakt. Het kan wel zijn dat er wijzigingen zijn naar aanleiding van schommelingen in het Gemeentefonds. Grote schommelingen zullen er op korte termijn niet zijn, maar op langere termijn kan het tot een aantal schommelingen leiden.

Ik hoop dat ik u hiermee enig inzicht heb gegeven in de draagwijdte van deze beslissing die in het verleden is genomen. Of dit volledig rekening houdt met uw bekommernis voor voldoende armslag en werkingsmiddelen voor een aantal verenigingen met een belangrijk sociaal doel, valt nog af te wachten. In elk geval is er een bepaalde zekerheid voor de projecten waarover ik sprak. De verdere verdeling in de komende jaren op basis van het Gemeentefonds kan ons mogelijk voor nieuwe uitdagingen stellen.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik besef dat dit een erg moeilijke discussie is. Dat is ook de reden waarom er in het verleden zoveel over is gediscussieerd. Die verenigingen met een belangrijk maatschappelijk doel hebben al een hele weg afgelegd. Ze hebben al op verschillende beleidsniveaus moeten proberen hun thuisbasis uit te bouwen. Er is nu gekozen om ze via het lokale beleid een plaats te geven. Nu net zegt de overheid dat het lokale beleid wordt vastgepind aan het Gemeentefonds en dat alle flexibiliteit en extra parameters er worden uitgehaald.

Zij dreigen er de dupe van te worden als we er niet voldoende aandacht voor hebben.

We hebben destijds de keuze voor de lokale overheid gemaakt, maar is dat wel de beste keuze, met de wetenschap die we vandaag hebben? Moeten we die keuze niet opnieuw overdenken? De middelen gaan uiteindelijk wel effectief naar die verenigingen. Het lokale bestuur krijgt de opdracht om ze door te sturen. Het gaat om het doorschuiven van middelen, maar dat zal wegvallen. Is dat de beste manier om hen in de toekomst een plaatsje te geven?

Minister, ik ga ervan uit dat de middelen verrekend zijn in het lijstje dat is toegevoegd aan het decreet. U hebt zelf de link gelegd naar de jeugdhuizen en gezegd dat er een aparte regeling is uitgewerkt. Ik stel me de vraag of dat ook hier niet mogelijk is? Waarom zou je nog via het lokale bestuur gaan? Deze voormiddag is een vraag gesteld over de gesco's. Het zijn net die verenigingen die via de gesco's en de DAC'ers kunnen worden getroffen. We moeten nagaan op welke manier er een oplossing kan worden gevonden.

Er is destijds een bewuste keuze gemaakt om voor een aantal Vlaamse beleidsdoelstellingen dynamiekruimte te creëren. Er zijn beleidsprioriteiten voor zes jaar die dan worden geëvalueerd en eventueel worden bijgestuurd. Op het moment dat alles via het lokaal beleid en het Gemeentefonds wordt vastgelegd, verlies je die dynamiek. Er is geen enkel sturingselement meer. Minister,

overweegt u om binnen het jeugdbeleid een dynamisch instrument uit te bouwen? Ik zie de voorzitter al draaien op zijn stoel. Het gaat me niet over impulsen en beleidsprioriteiten naar lokale besturen, maar wel binnen het hele jeugdwerk en misschien op een andere manier. Er liggen misschien uitdagingen waarop de Vlaamse overheid kan inspelen.

De heer Bart Caron (Groen): Minister, begrijp ik het goed dat op het moment dat de middelen worden overgedragen aan het Gemeentefonds, de gemeenten waar nu die werkingen zijn gehuisvest, die centen krijgen en gewoon kunnen beslissen om die centen niet meer door te storten aan die werkingen? Het antwoord is ja. Het antwoord is ja. Het is hetzelfde als met de bibliotheken.

Mevrouw Rombouts, ik wil u iets zeggen. In deze commissie zijn we al een hele tijd over gelijkaardige situaties op allerlei terreinen aan het discussiëren. Veel van ons hebben al gewaarschuwd voor heel veel effecten van die transitie. Ik ben blij dat u opkomt voor de werking met kansarme jongeren en maatschappelijk kwetsbare jongeren. Ik ben daar heel blij om. Maar verdorie, ik vind dat uw partij, die in de meerderheid zit, ook een beetje moed had moeten hebben om het niet zover te laten komen. Ik zeg dit uit het diepst van mijn hart. Het moest eruit.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Rombouts, ik denk dat u het met mij eens bent dat de overdracht op zich voor de betrokken initiatieven ordentelijk is geregeld of zou moeten zijn. Wat het met de wijzigingen in het Gemeentefonds de komende jaren zal betekenen, kan ik u nog niet zeggen.

Vanmorgen heb ik op de terechte vraag van mevrouw Bastiaens over de gesco's geantwoord dat ik mij zal inzetten voor een ordentelijke oplossing, samen met minister Muyters die verantwoordelijk is voor de gesco's. Voor een oplossing voor de historische overdracht van de DAC'ers zijn er al afspraken gemaakt met minister Homans. Hier zijn we natuurlijk al een stap verder. Op dit ogenblik kan ik alleen maar zeggen dat ik denk dat de overdracht correct en goed is gebeurd.

Uw vraag naar bijkomende initiatieven en middelen wil ik zeker in de toekomst onderzoeken. U kent natuurlijk ook de financiële beperkingen van elke Vlaamse minister op korte termijn. Voor het verder toegankelijk van het jeugdwerk in al zijn facetten voor een brede groep Vlaamse jongeren, zijn er misschien wel een aantal perspectieven, maar daar ben ik op dit ogenblik nog niet aan toe. Ik sluit het niet uit, maar ik ga u ook geen valse hoop geven.

De operatie is gerealiseerd. Het beleid van de toekomst zullen we samen uittekenen. De heer Caron zal ons af en toe aan ons geweten herinneren.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, we moeten inderdaad nagaan welke ruimte er in de toekomst is om op nieuwe uitdagingen gericht en sneller te kunnen inspelen.

Voorzitter, mijn geweten is nog zeer rein. Ik wist dat u zou schuifelen op uw stoel want vanuit de oppositie is het inderdaad eenvoudig om op die manier te reageren en te zeggen dat men de gevolgen moet dragen van de keuzes die gemaakt zijn. Ik wil toch een nuance leggen. Ik ben ervan overtuigd dat de keuzes die deze regering heeft gemaakt, op een aantal vlakken zeer goed zijn.

Minister, ik heb u enkel het verschil proberen uit te leggen. De verenigingen met een oog voor kansarmen zijn niet degene die oorspronkelijk in het lokaal beleid zaten, maar die een hele weg hebben afgelegd. Het gaat om middelen die van elders komen en die hier zijn ondergebracht. Op een gegeven moment moet je die middelen op een goede plaats onderbrengen en dit is de laatste stap waar ze ondergebracht zijn, en opnieuw zijn ze onderhevig aan wijzigingen die op dat

moment niet gekend waren. Ten aanzien van die specifieke groep mag je dan wel kritisch vragen om oog te hebben voor de gevolgen.

Maar, minister, ik heb begrepen dat u de gevoeligheid en het belang ervan inziet. We zullen dit verder opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.